

1.1.

3 *Ἀντοκράτορες Θεοδοσίος καὶ Οὐαλεντινιανὸς ΑΑ.*
1 *Ὁρμισδα ἐπάρχῳ πραιτωρίων. Θεσπίζομεν πάντα, ὅσα Πορφύριος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ μανίας ἐλαυνόμενος ἢ ἑτερός τις κατὰ τῆς εὐσεβοῦς τῶν Χριστιανῶν θρησκείας συνέγραψε, παρ' οἰωδῆποτε εὐρισκόμενα πνεύρι παραδίδουσαι. πάντα γὰρ τὰ κινούντα τὸν Θεὸν εἰς ὀργὴν συγγράμματα καὶ τὰς ψυχὰς ἀδικούντα*
2 *οὐδὲ εἰς ἀκοὰς ἀνθρώπων ἐλθεῖν βουλόμεθα. Ἐπιθεσπίζομεν τοὺς ζηλοῦντας τὴν ἀσεβῆ Νεστορίου πίστιν ἢ τῇ ἀθεμίτῳ αὐτοῦ διδασκαλίᾳ ἀκολουθούντας. εἰ μὲν ἐπίσκοποι εἴεν ἢ κληρικοί, τῶν ἁγίων ἐξουσίαν ἔχόντων τῶν βουλομένων ὀρθοδόξων τῶν ἐπομένων τῇ εὐσεβεῖ ἡμῶν νομοθεσίᾳ δίχα φύβου*
3 *καὶ βλαβῆς δημοσιεύειν αὐτοὺς καὶ ἐλέγχειν. Ἐπειδὴ δὲ ἤλθεν εἰς τὰς εὐσεβεῖς ἡμῶν ἀκοὰς, ὡς τινες διδασκαλίαις τινὰς συνέγραψαν καὶ ἐξέθεντο ἀμφιβόλους καὶ οὐκ ἀκριβοῦς συμφωνούσας τῇ ἐκτεθείσῃ ὀρθοδόξῳ πίστει παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῶν συνελθόντων ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων πατέρων καὶ Κυρίλλου τοῦ τῆς εὐσεβοῦς μνήμης τοῦ γεγονότος τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείαν πόλεως ἐπισκόπου, κελεύομεν τὰ μὲν γεγονότα τοιαῦτα συγγράμματα ἢ πρὸ τουτόν ἢ καὶ νῦν ἐμπιπράσθαι καὶ διαφερόντως τὰ Νεστορίου, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδίδουσαι, ὥστε μηδὲ εἰς ἀνάγνωσίν τινος ἐλθεῖν· τῶν τὰ τοιαῦτα συγγράμματα ἤτοι βιβλία ἔχειν καὶ ἀναγνώσκειν ἀνεχομένων τὴν ἐσχάτην τιμωρίαν ὑφορωμένων. τοῦ δὲ λοιποῦ μηδενί ἐξεῖναι παρὰ τὴν ἐκτεθείσαν πίστιν, καθάπερ εἰρηκαμεν, τὴν ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ λέγειν τι ἢ διδάσκειν. D. XIII k. Mart. Constantinopoli Zenone et Postumiano cons. [a. 448]*

id est:

Imp. Theodosius et Valentinianus AA. Hormisdæ pp.

1 ¶ Sancimus, ut quaecumque Porphyrius insania sua compulsus sive alius quilibet contra religiosum Christianorum cultum conscripserit, apud quemcumque inventa fuerint, igni tradantur, omnia enim scripta, quae deum ad iracundiam provocant animasque offendant, ne ad auditum quidem hominum venire volumus.

2 ¶ Praeterea sancimus, ut qui impiam Nestorii fidem adfectant vel nefariam eius doctrinam sequuntur, si episcopi vel clerici sint sanctis ecclesiis eiciantur, sin laici; anathematizentur: data licentia orthodoxis, qui volunt et piam legislationem nostram sequuntur, absque metu et damno eos denuntiandi et accusandi.

3 ¶ Cum autem ad pias aures nostras pervenerit a quibusdam conscriptas et editas esse doctrinas ambiguas neque accurate congruentes cum orthodoxa fide proposita a sancto concilio patrum sanctorum, qui Nicaeae et Ephesi convenerunt, et a Cyrillo pia memoriae, Alexandrinae magnae civitatis quondam episcopo, iubemus tales libros

sive antea sive hoc tempore scriptos, imprimis Nestorii, comburi
et perfecto exitio tradi, ut ne in cognitionem quidem cuiusquam veniant:
his, qui tales scripturas aut libros habere et legere continuaverint,
ultimum supplicium subituris, ceterum nulli licere praeter fidem,
ut diximus, Nicaeae atque Ephesi expositam profiteri quicquam vel docere.